

Het Sliedrechts Dialect (426)

Lôonstrôöksie

Zô af en toe mò je wel is wat opruime hee, bevôôbeld ouwe pepiere. Nou dat weggoeie, dat is net zôiets as med ouwe fotoochies, 't schiet nied aarg op. Mò 'k dut nou wel of nie bewaore? Nou zit 'k hier med 'n lôonstrôöksie van wel hêêl aarg lang geleeje, van 'n waarksie uit Aofrikao. Daer staot 110 uur op en dat in zô'n hêêt land! Nou vraeg ie je aage af wà je daer i je vrije tijd dee, nou die hadde me dus nie, 't was waarke en slaepe en vedder nie. Je kijk naer zô'n briefie en je denkt: "Hoe was 't ok al weer?" Nou, de firmao had 'n waark in Aofrikao en daer mos matterjaol heen en ik, vetloodsmedewaarker, wier uitgenôôjigd om daer naer toe te gaon. 'k Hà van kollegao 's gehoord dat 't een putjie aan de kust was en met de waarmte viel 't best wel mee, zeeje ze. Kontraktafsproeke, daer hà 'k gêên kaes van gegete, 'k doch dat de maots daer wel verstand van zouwe hebbe, nou mooi niet, mor daer kom ie laeter pas achter.

Rammelbak

Nae anderande inentinge naer Afrikao. 't Begin dat was te doen, Amsterdam – Perijs met de K.L.M., mor dan snas vliege med 'n ouwe rammelbak van 'n vliegtuig, mè van die grôôte vlamme uit die uitlaete en onverwachs in 'n luchtzak zôdà je 'n hêêl end zakte. Ik kon wel in 'n vingerhoedje. Oh, oh, waer was 'k toch an begonne? Aan aales komt 'n end, dus ok aan 'n vlieggraais. Kom 'k in een land med aamel donkere mense en 'n waarme lucht! We troffen 't, d'r was 'n bevriend staotshôôd op bezoek, zôdoende mosse me deur achterbuurties naer onze flet. Daer hadde ze wel 'n zeuvenenveertigelf-winkeltjie kanne beginne, wad 'n lucht hing daer! Aangekomme in de flet mosse me ons aage gelijk omkleeje, want de meule lag op ons te wachte. Onze ploeg besting uit twêê meulebaoze, massienist en stoker, drie sleepbôôtkaptaains en mijn persoontjie, ik mos voor drie sleepbôôte zurge.

Klompeschool

Dat land was 'n Franse kelonie gewist en nou wazze die mense vrij. Voor ons gelijk 'n perbleem, want allêên Odderjon kon Frans, mor ja, in 'n zêêhaove lukte 't êên en aander ok wel med ons stêênkole-engels. Wij hadde aalemael de klompeschool gehad, dus van school gelijk waarke. Mor ja, mè veul aarmgebaore wier aales toch an de praot gekrege. Bij de onderlossers hadde me de roere mor vast laete zitte, want de lekaole bevolking kon wel veul praote, mor vedder konne ze waainig. Ok daer gold: gêên zand, gêên ete. D'r was genug te baggere, mor deurdat de Franse weggonge, aal minder te ete. En daer kwam 'k 'r achter dat 'r wat aan 't kontrakt menkeerde, want 'r sting in dà me zelf voor de voeding mosse zurge. Nog meer naorighaaid. D'r kwam bericht uit Holland dat de vrouwe gêên geld van de firmao krege opgestuurd. Jaop, de twêêde meulebaos, gong op 'n stoel zitte en zee tege de waoterbaos: "Eerst 'n briefie vâ moeders, dan pas gaon we beginne, want jullie plege kontraktbreuk!" Nae 'n paor daege kwam d'r 'n tillegram med ekskuus, d'n boekhouwer had 'n fout gemaakt. Hij iederen aevend bij de vrouw in de bedstee en wij ok nog hum z'n brôôd verdiene. Naedat dat was opgelost, bleve me nog met 't eetperbleem zitte. Af en toe hê me wat van 'n zêêbôôt gekrege, pee en juin.

Daer wier 'n hutspotjie van gemaakt en dan denk ie: "Lekker weer is een praksie!" Dan komp die schipper ete en zegt: "Wie eet 'r nou pee en juin!" 'k Vraeg 'm of tie wel is hutspot op had, toe hiew die z'n mond.

Uit dat aales blijk wel dat de stemming nied aals te best was.

Betaoldag

Lieverlee leerde me de lekaole bevolking beter kenne. D'r bleke daer voormanne van de pertij bij te zitte. Weer dat kontrakt: Gêên poletiek! Mor ik liep wel is aan de wal as t'r wat gerippereerd mos worde en dan zag ie wel is wat. Bij de wekelijkse betaoldag kwam d'r 'n lekaole boekhouwer die kon schrijve, med 'n perreplu. Wà bleek? Hij had 'n ietsies lichtere huid. Nae een kruisie en 'n duimafdruk kregede de mense d'r geld, dan liepe ze iets deur en daer mosse ze eerst bij 't poletieke kaoder d'r konterbuusie betaole.

In de flet kwam êên van de jonges bij Odderjonne vraege of tie 'n voorschot kon krijge, want hij wou 'n gaait kôope. Dan kon die d'r weer 'n vrouw bij neme. Dat is nie deur gegaon.

Melaais

Onze waoterbaos was ok nie zô'n staark feguur, die kwam uit de tinbaggerij in Indië. Die was weggestuurd deur Soekarno en kon allêên mor Melaais. De mêêste mense kwamme bij Odderjonne en die vertaolde aales, 't gong mêêstal over geld. Dan zee dat baosie: "Zeg mor dà ze naer de d... kenne lôope." Waerop Odderjon zee: "Leer jij eerst zelf je taole mor is, want ik hoef gêên mes i m'n lijf!"

Ja, zô gong dat in die tijd. D'r is nog veul meer over te vertelle, mor dà zel 'k de volgende keer mor doen, hee.

Bedankt, meneer K. L. Uw verhaol hed 'n hêêl hortie op de plank gelege, mor u ziet 't, hee... Wad in 't vat zit, verzuur niet. Ok andere inzenders vraege me om begrip as 't eve duurt voordat 't geplaetst wordt, want we hebbe nog 'n aerdig staopeltjie legge.

Reacties:

- K. Lissenburg - van Genderen. Weresteijn 72. Tel.0184 – 415368.
- Emailadres: baskorrielissenburg@yahoo.com